

blive egentlige eksamensafdelinger, og der er derfor ikke længere hjemmel i loven for ved kommunale skoler at opret-holde denne såkaldte *præliminæreksamen*.

Den formulering, som bestemmelsen fik under folketingets behandling, udelukker ikke, at 8. og 9. klasse kan slutte med en prøve og bevis herfor, idet udviklingen synes at give grund til at antage, at der kan blive behov herfor, f. eks. i forbindelse med den forberedelsesundervisning til teknisk uddannelse, som påtænkes indført snarest. Det understreges dog, at der ved eventuelle afslutningsprøver i 8. og/eller 9. skoleår ikke kan lægges vægt på de samme kriterier som de for realeksamen gældende.

Ved § 2, stk. 3, gives der videre muligheder for *centralisering* af undervisningen, idet en sådan vil kunne sætte ind på et hvilket som helst klassetrin og kunne omfatte større eller mindre dele af skolerne alt efter det stedlige behov.

Til § 3, stk. 1, som omhandler kommunens pligt til at indrette hovedskoleundervisning for eller afholde udgifterne til undervisning og læremidler i det 8. skoleår, føjedes under behandlingen en bestemmelse om det 9. skoleår.

Herefter vil kommuner ikke få samme pligt til selv at indrette undervisning for 9. skoleår som for det 8., men de „skal efter nærmere af undervisningsministeren fastsatte regler afholde udgifterne til undervisning og læremidler for de i vedkommende kommune hjemmehørende børn, der følger undervisningen i en anden kommunes 9. klasse.“

Ved en ændret affattelse af stk. 2 (om realafdelingen) udvides de i lov nr. 154 af 11. juni 1954 om vederlagsfri undervisning fastsatte bestemmelser til også at omfatte *private realskoler* i tilfælde, hvor en kommune har truffet aftale med en privat realskole om optagelse af børn fra den pågældende kommune.

Kommunernes i stk. 3 omhandlede pligt til *optagelse af elever fra andre kommuner* udvidedes ligeledes til at omfatte 9. klasse.

En ændring af § 4 åbner mulighed for at ansætte *lærere*